

Olvadás

nem zuhog már zuhan egyedül van

az izmos napsütésben toronnyá magasodik
a megnyúlt vízcsepp a föld hívatta magához felvillantja büszkén
a királyságot ami a közelben távol

gyarapodik hízik egyre mint egy élőlény
pedig csak az élőlények álma
a víz kicsinye a lég kupolája
zeng dühöng és szóra bírja a testet
éppen hogy az odébbállna
csak egy lépéssel el az ablaktól

az olvadástól (valami akkor most mégis történni fog)
marad tehát mégis pedig talán már fel is száradt
mert úgy esett a csepp mintha vége volna
de a test akkor már megpillantotta a kastély tornyait
lélekből lidércből rakták ott laktam én is
míg meg nem születtem napról napra
megfigyelhettem a lázas bársonyos vörös vidéket
de egy nap elálmodoztam és testet értem így lett Napból nap

a test akkor kimondta élet vagy különösebben nem szerettelek soha de maradj

Hominina

ő voltam

átmeneti alak

kinek csontjait megtaláltuk vagy sem

nem fáj annyira nem létezik a húsban mint hogy nem tudtam beszélni róla

nem egyetlen pillanat voltam hanem az évszázadok terrora

ha szállt is vállamra idő elhessegettem onnan

nem tudtam beszélni róla szerelmemről létezésemről

mert nem voltak még szavak de értettem hogy én csak én vagyok

és hamarosan csak voltam de te én úgy szerettem lenni lenni lenni

csak nem tudtam róla beszélni soha mennyire féltem attól hogy lenni

nem szeret vissza egy házban éltünk de a városokkal

meg kellett volna várunk hogy érzéseinknek nevet adjanak

előtte azonban még fűnek fának kőnek éjszakának szájnak

a világ megismerésére és átalakítására

én csak írni akartam de nem voltak szavak

nem voltak szavak de hidd el gondolataim voltak

Mielőtt meglátom a sivatagot

az emberélet útjának remélhetőleg harmadán

egy pohárra leltem mégpedig a konyhaszekrényemben

ami nem akart jelenteni semmit úgyhogy ittam belőle

talán még el is mosogattam aztán mert mohón kortyoltam

tartalmát mit én töltöttem bele szomjamat

mégsem csitította a víz nem kért kegyelmet

tavat tengert csapadékot könnyet örök körforgást

minden olyan jogar! egyesével

vagdosnám a falhoz a szimbólumokat

mint hatalmat ruházzák át a jelentést

az egyetlen változóra

kiapadhatatlan forrása legyen az elme sivatagának